

Effects of a Collaborative Supervision Model with Feedback on Enhancing Teachers' TPACK-Based Instructional Competency to Promote English-Speaking Skills in Elementary Students

Thidaporn Thewanprathanporn¹ Chonathida Duangngamyang¹ Nantaporn Rodphon²

Sarun Kanorm^{3*} Supeecha Yongyingchao⁴ Chanitta Chotchuang⁵ and Chonasit Sitsungnoen⁶

¹ Office of Prachuap Khiri Khan Educational Service Area, Prachuap Khiri Khan, Thailand

² Demonstration School of Silpakorn University (Secondary Education), Nakhon Pathom, Thailand

³ KOSEN Institute, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang, Bangkok, Thailand

⁴ Municipal School 2 Wat Phra Song (Sutthiwitthet Uppatham), Phetchaburi, Thailand

⁵ Faculty of Humanities, Thepsatri Rajabhat University, Lopburi, Thailand

⁶ Faculty of Education, Silpakorn University, Nakhon Pathom, Thailand

* Corresponding author. E-mail: sarunkanorm@gmail.com

ABSTRACT

This research aimed to: (1) enhance instructors competency in managing learning based on the TPACK framework to support primary learners English-speaking ability; (2) examine instructors' perceptions of a supervisory model integrating feedback and collaborative lesson study, aimed at strengthening their competency in learning management under the TPACK framework to enhance learners' English-speaking skills; and (3) assess the English-speaking proficiency of primary learners. The research sample consisted of seven primary school instructors from Samakkhi Ruamjit School and 36 primary learners. enrolled in the 2024 academic year. The research instruments included: (1) a supervisory model handbook that integrates collaborative lesson study with feedback to enhance teachers' competency in learning management through technology integration and to support students' English-speaking proficiency, and (2) a professional development plan. Data were analyzed using statistical measures such as mean (M) and standard deviation (S.D.). The research findings revealed that: (1) instructors competency in learning management based on the TPACK framework was at a very high level (M = 4.61, S.D. = 0.4); (2) instructors perceptions of the supervisory model integrating feedback and collaborative lesson study were at the highest level (M = 4.53, S.D. = 0.62); and (3) primary learners English-speaking proficiency was at a very high level (M = 4.55, S.D. = 0.21).

Keywords: Lesson Study Approach, Competency in Learning Management Based on the TPACK Framework, Feedback

ผลของการนิเทศที่บูรณาการบทเรียนร่วมกัน และการให้ข้อมูลย้อนกลับต่อสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูผู้สอนเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับประถมศึกษา

ธิดาพร เทวัญประทานพร¹ ชลธิดา ดวงงามยิ่ง¹ นันทพร รอดผล² ศรัณย์ ขนอม^{3*} สุพีชา ยงยิ่งเขาว⁴
ชนิตตา โขติช่วง⁵ และ ชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน⁶

¹ สำนักเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประเทศไทย

² โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร (มัธยมศึกษา) นครปฐม ประเทศไทย

³ สถาบันโคเซ็นแห่งสถาบันพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

⁴ โรงเรียนเทศบาล 2 วัดพระทรง (สุทธิวิเทศอุปถัมภ์) เพชรบุรี ประเทศไทย

⁵ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ลพบุรี ประเทศไทย

⁶ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร นครปฐม ประเทศไทย

* Corresponding author. E-mail: sarunkanorm@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อประเมินสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา (2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดการให้ข้อมูลย้อนกลับร่วมกับบทเรียนร่วมกันเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครู เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับประถมศึกษา (3) เพื่อประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ครูผู้สอนในระดับประถมศึกษาในโรงเรียนสามัคคีร่วมจิต จำนวน 7 คน และผู้เรียนโรงเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา ปีการศึกษา 2567 จำนวน 36 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) คู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกัน ร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการเทคโนโลยีของครูเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา และ 2) แผนการพัฒนานาวิชาชีพ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิจัยพบว่า 1) สมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ($M=4.61, S.D.=0.4$) 2) ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดการให้ข้อมูลย้อนกลับร่วมกับบทเรียนร่วมกัน ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M=4.53, S.D.=0.62$) 3) ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ($M=4.55, S.D.=0.21$)

คำสำคัญ: แนวคิดบทเรียนร่วมกัน, สมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK, การให้ข้อมูลย้อนกลับ

© 2025 JSSP: Journal of Social Science Panyapat

บทนำ

ในยุคปัจจุบัน เทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตของประชาชน และเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ (สายสุตา ปันตระกูล และคณะ, 2557) ส่งผลให้สังคมไทยเปลี่ยนแปลงสู่สังคมสารสนเทศ ที่ทุกคนต้องเข้าถึงข้อมูลเพื่อการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สถาบันการศึกษาจึงนำเทคโนโลยีมาสนับสนุนการเรียนรู้ โดยเฉพาะครูผู้สอนซึ่งเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้ จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนบทบาทให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมยุคใหม่ โดยเป็นผู้อำนวยความสะดวก ผู้แนะนำ และผู้ประเมิน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์และพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ (เขมจิรา คำหงษา และคณะ, 2566; แสงสุรีย์ ทองขาว และคณะ, 2566)

อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนยังประสบปัญหาเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยี เช่น อุปกรณ์ไม่เพียงพอ ความแตกต่างด้านพื้นฐานเทคโนโลยีของครูผู้สอน ความไม่ชำนาญในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการขาดความเข้าใจในการทำวิจัย ซึ่งส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยเฉพาะทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ยังอยู่ในระดับต่ำ จะเห็นได้จากผลการสอบ O-NET ปีการศึกษา 2566 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสามัคคีร่วมจิต ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเพียง 34.04 ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือร้อยละ 50 ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการยกระดับสมรรถนะของครูผู้สอนในการใช้เทคโนโลยีผ่านกรอบแนวคิด TPACK (Technological Pedagogical Content Knowledge) ของ Mishra & Koehler (2006) ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ด้านเนื้อหา (CK) ความรู้ด้านการสอน (PK) และความรู้ด้านเทคโนโลยี (TK) โดยบูรณาการองค์ความรู้ทั้งสามเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ (Shulman, 1987) เพื่อให้การพัฒนาครูผู้สอนมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของการนิเทศการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการให้ข้อมูลย้อนกลับ ซึ่งช่วยให้ครูผู้สอนสามารถพัฒนาตนเอง และจากข้อมูลที่ได้รับจากผู้เกี่ยวข้อง เช่น ครูร่วมงาน ผู้ปกครอง และนักเรียน (Hattie & Timperley, 2007)

นอกจากนี้ การพัฒนาบทเรียนร่วมกัน (Lesson Study) ก็เป็นแนวทางสำคัญที่ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของครูผู้สอนในบริบทจริง มุ่งพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนอย่างยั่งยืน (ชาโรณี ตรีวิทย์, 2560; ศุภวรรณ สัจจิต, 2560) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจพัฒนา รูปแบบการนิเทศตามแนวคิดการให้ข้อมูลย้อนกลับร่วมกับบทเรียนร่วมกัน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK สำหรับครูผู้สอน และส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครู เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดการให้ข้อมูลย้อนกลับร่วมกับบทเรียนร่วมกันเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครู เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา
3. เพื่อประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัย เชิงทดลองขั้นต้น (Pre-Experimental Research) แบบกลุ่มเดียววัดผลหลังการทดลอง (One – shot Case Study) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ประชากรของงานวิจัยนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ใน 116 โรงเรียน จำนวน 1,394 คน และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 รวมทั้งสิ้น 118 โรงเรียน จำนวน 23,400 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนในระดับประถมศึกษาในโรงเรียนสามัคคีร่วมจิต จำนวน 7 คน และ ผู้เรียนโรงเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีการศึกษา 2567 จำนวน 36 คน ผู้วิจัยคัดเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) รูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูผู้สอน ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา 2) คู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการเทคโนโลยีของครูที่ส่งเสริมความสามารถในการ

พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา และ 3) แผนการพัฒนาวิชาชีพ โดยมีขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบของคุณภาพของเครื่องมือดังต่อไปนี้

2.1 การพัฒนาโครงสร้างรูปแบบ นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากการสัมภาษณ์รวมถึงการสังเคราะห์เอกสาร มาใช้ในการสังเคราะห์ร่างรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูผู้สอน ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา

2.2 นำร่างรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูผู้สอน ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมเชิงทฤษฎี แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.3 เครื่องมือหาคุณภาพของร่างรูปแบบประกอบด้วย ประเด็นสนทนากลุ่ม สร้างโดยศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบร่างประเด็นสนทนากลุ่มโดยมีข้อคำถามแบบปลายเปิด (Opened Form) มีสาระครอบคลุมวัตถุประสงค์ และสร้างแบบประเมินคุณภาพแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งประกอบด้วย มี 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ ตอนที่ 2 การตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีความเป็นไปได้ ตอนที่ 3 การตรวจสอบความสอดคล้อง นำเครื่องมือเสนออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้ววิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยพิจารณาเฉพาะค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับหรือมากกว่า 0.5 ขึ้นไปจึงถือว่าข้อคำถามนั้น มีความสอดคล้องอย่างเหมาะสมซึ่งการผลประเมินของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามทุกข้อล้วนเท่ากับ 1.00 หลังจากนั้น ผู้วิจัยจึงปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้

2.4) หาคุณภาพของร่างรูปแบบด้วยการจัดสนทนากลุ่มโดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 คนที่มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK จำนวน 2 คน ด้านนิเทศการศึกษา จำนวน 2 คน ด้านการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ จำนวน 1 คน โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อวิพากษ์ ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมและความสอดคล้องขององค์ประกอบของรูปแบบ ภาพรวมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูผู้สอน ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 รูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูผู้สอน ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาอยู่ในระดับมาก

3.2 หลังการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับครูผู้สอนมีสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK อยู่ในระดับมาก

3.3 หลังการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก

3.4 หลังใช้รูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ ครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อรูปแบบอยู่ในระดับมาก

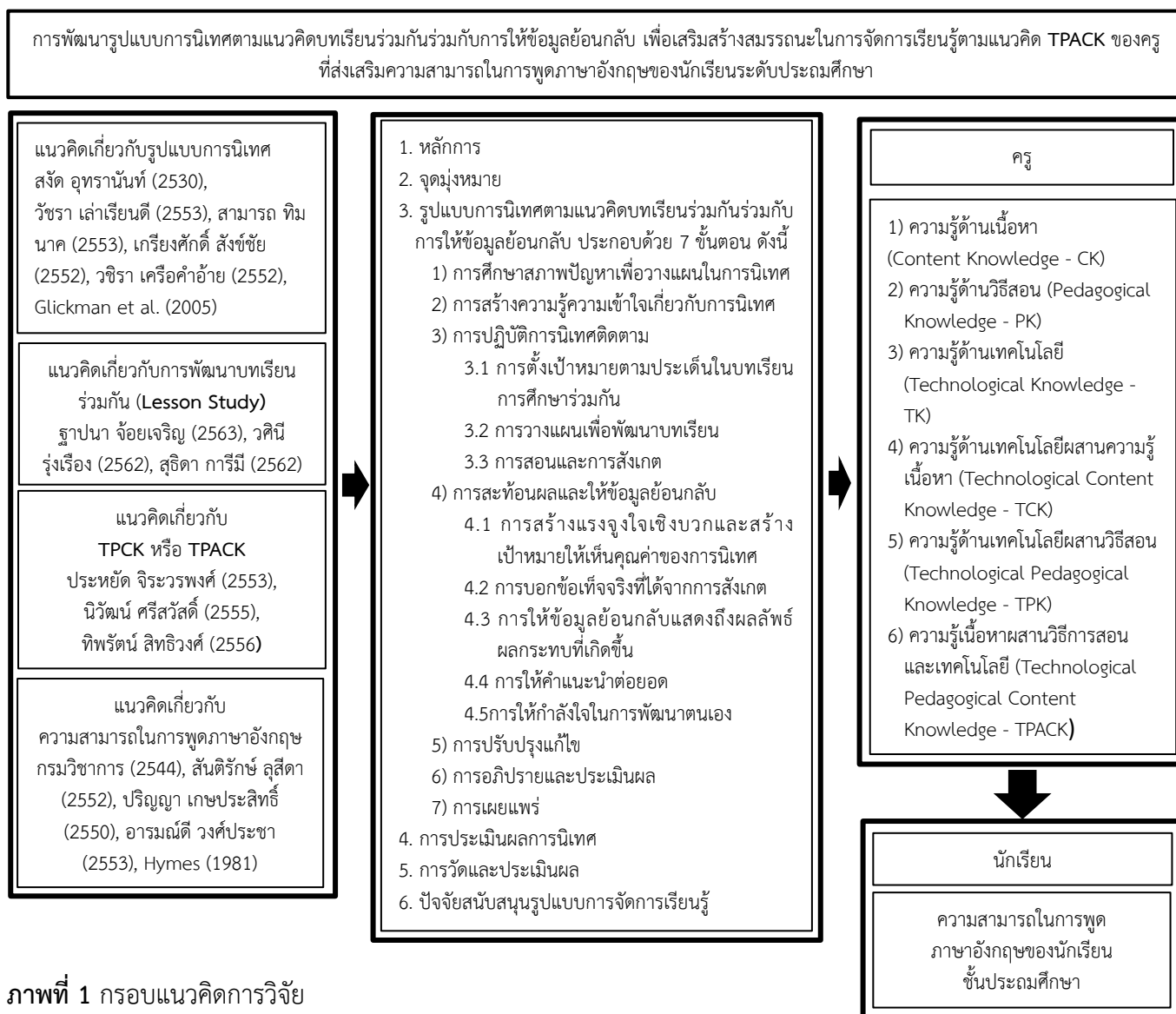
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะเวลาในการดำเนินการเก็บข้อมูลการใช้รูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ รวมจำนวนชั่วโมงทั้งหมด 35 ชั่วโมง

1) การศึกษาสภาพปัญหาเพื่อวางแผนในการนิเทศ

- 2) การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศ
 - อบรมสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูผู้สอน จำนวน 2 ชั่วโมง
 - อบรมทักษะภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ชั่วโมง
 - 3) การปฏิบัติการนิเทศติดตาม
 - 3.1 การตั้งเป้าหมายตามประเด็นในบทเรียนการศึกษาร่วมกัน จำนวน 1 ชั่วโมง
 - 3.2 การวางแผนเพื่อพัฒนาบทเรียน จำนวน 3 ชั่วโมง
 - 3.3 การจัดการเรียนรู้และการสังเกตการสอน จำนวน 14 ชั่วโมง
 - 4) การสะท้อนผลและให้ข้อมูลย้อนกลับ จำนวน 3 ชั่วโมง
 - 5) การปรับปรุงแก้ไข จำนวน 6 ชั่วโมง
 - 6) การอภิปรายและประเมินผล จำนวน 3 ชั่วโมง
 - 7) การเผยแพร่
- 5. การวิเคราะห์ข้อมูล**
- สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. สมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูผู้สอน ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา

จากการศึกษาวิจัย พบว่า สมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูผู้สอน ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ($M=4.61$, $S.D. = 0.49$) ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลประเมินสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูผู้สอน ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา

รายการประเมิน	M	S.D.	ระดับคุณภาพ	ลำดับที่
1. ความรู้ด้านเนื้อหา (Content Knowledge - CK)				
ครูสามารถอธิบายแนวคิดหลักในเนื้อหาที่สอนได้อย่างถูกต้องและชัดเจน	4.60	0.55	ดีมาก	2
ครูสามารถปรับเนื้อหาให้สอดคล้องกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน	4.20	0.45	ดีมาก	3
ครูสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาที่สอนกับบริบทในชีวิตจริงหรือสถานการณ์ปัจจุบันได้	4.80	0.45	ดีมาก	1
รวม	4.53	0.52	ดีมาก	5
2. ความรู้ด้านวิธีสอน (Pedagogical Knowledge - PK)				
ครูสามารถวางแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางได้อย่างเหมาะสม	4.60	0.55	ดีมาก	2
ครูสามารถเลือกใช้เทคนิคการสอนที่กระตุ้นความสนใจและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.80	0.45	ดีมาก	1
ครูสามารถประเมินผลการเรียนรู้และให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.60	0.55	ดีมาก	2
รวม	4.67	0.49	ดีมาก	2
3. ความรู้ด้านเทคโนโลยี (Technological Knowledge - TK)				
สามารถใช้อุปกรณ์เทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์หรือสมาร์ทโฟน ในการจัดการเรียนรู้ได้	4.80	0.45	ดีมาก	1
ครูสามารถเลือกใช้ซอฟต์แวร์หรือแอปพลิเคชันที่เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียนได้	4.60	0.55	ดีมาก	2
ครูสามารถแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีระหว่างการสอนได้	4.80	0.45	ดีมาก	1
รวม	4.73	0.46	ดีมาก	1
4. ความรู้ด้านเทคโนโลยีผสมความรู้เนื้อหา (Technological Content Knowledge - TCK)				
ครูสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างสื่อการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาได้	4.60	0.55	ดีมาก	2
ครูสามารถใช้เทคโนโลยีในการเชื่อมโยงเนื้อหา กับสถานการณ์ในชีวิตจริงของผู้เรียน	4.80	0.45	ดีมาก	1
ครูสามารถออกแบบเนื้อหาที่สนับสนุนการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มหรือระบบออนไลน์ได้	4.40	0.55	ดีมาก	3
รวม	4.60	0.51	ดีมาก	3
5. ความรู้ด้านเทคโนโลยีผสมวิธีสอน (Technological Pedagogical Knowledge - TPK)				
ครูสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) ได้	4.60	0.55	ดีมาก	1
ครูสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดึงดูดผู้เรียนโดยใช้เทคโนโลยี	4.60	0.55	ดีมาก	1
ครูสามารถจัดการทรัพยากรหรือสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.40	0.55	ดีมาก	3
รวม	4.53	0.52	ดีมาก	5
6. ความรู้ด้านเทคโนโลยีผสมวิธีสอน (Technological Pedagogical Knowledge - TPK)				
ครูสามารถออกแบบแผนการสอนที่บูรณาการเนื้อหา วิธีการสอน และเทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม	4.60	0.55	ดีมาก	2
ครูสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีเพื่อแก้ปัญหาในกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างสร้างสรรค์	4.40	0.55	ดีมาก	3
ครูสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้กับผู้เรียนได้	4.80	0.45	ดีมาก	1
รวม	4.60	0.51	ดีมาก	3
รวมทั้งหมด	4.61	0.49	ดีมาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า สมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูผู้สอน ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ($M=4.61, S.D=0.49$) โดยครูผู้สอนมีสมรรถนะด้านความรู้ทางเทคโนโลยี (Technological Knowledge - TK) ในระดับมากที่สุด ($M=4.73, S.D=0.46$) รองลงมาคือ สมรรถนะด้านความรู้ด้านวิธีสอน (Pedagogical Knowledge - PK) ($M=4.67, S.D=0.49$) สมรรถนะด้านความรู้ทางเทคโนโลยีที่ผสมผสานกับความรู้ทางเนื้อหา (Technological Content Knowledge - TCK) และสมรรถนะด้านความรู้ทางเทคโนโลยีที่ผสมผสานกับวิธีจัดการเรียนรู้ (Technological Pedagogical Knowledge - TPK) ($M=4.60, S.D=0.51$) อีกทั้งสมรรถนะด้านความรู้เชิงเนื้อหา (Content Knowledge - CK) ตลอดจน สมรรถนะด้านความรู้ทางเทคโนโลยีที่ผสมผสานกับวิธีจัดการเรียนรู้ (Technological Pedagogical Knowledge - TPK) ($M=4.53, S.D=0.52$) ตามลำดับ

ด้านความรู้ทางเทคโนโลยี (Technological Knowledge - TK) โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ($M=4.73, S.D. = 0.46$) เมื่อพิจารณาในรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ครูผู้สอนสามารถใช้อุปกรณ์เทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์หรือสมาร์ทโฟน ในการจัดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ ครูผู้สอนยังสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการใช้เทคโนโลยีขณะจัดการเรียนรู้ ($M = 4.80, S.D. = 0.45$) ยิ่งไปกว่านั้น ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้ซอฟต์แวร์หรือแอปพลิเคชันให้เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน ($M = 4.60, S.D. = 0.55$)

ด้านความรู้เกี่ยวกับวิธีจัดการเรียนรู้ (Pedagogical Knowledge - PK) โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ($M=4.67, S.D=0.49$) เมื่อพิจารณาในรายด้านครูผู้สอน สามารถเลือกใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ ที่กระตุ้นความสนใจและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ($M=4.80, S.D=0.45$) และสามารถวางแผนการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ครูยังสามารถประเมินผลการเรียนรู้และให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ($M=4.60, S.D=0.55$) ตามลำดับ

ด้านความรู้ทางเทคโนโลยีที่ผสมผสานกับความรู้เชิงเนื้อหา (Technological Content Knowledge - TCK) โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ($M=4.60, S.D=0.51$) เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ครูผู้สอน สามารถใช้เทคโนโลยีในการเชื่อมโยงเนื้อหากับสถานการณ์ในชีวิตจริงของผู้เรียน ($M=4.80, S.D=0.45$) อีกทั้งครูผู้สอนยังสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างสื่อการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาได้ ($M=4.60, S.D = 0.55$) และครูผู้สอนยังสามารถออกแบบเนื้อหาที่สนับสนุนการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มหรือระบบออนไลน์ได้ ($M=4.40, S.D = 0.55$) ตามลำดับ

ด้านความรู้ทางเทคโนโลยีที่ผสมผสานกับวิธีจัดการเรียนรู้ (Technological Pedagogical Knowledge - TPK) โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ($M=4.67, S.D=0.49$) เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ครูผู้สอนสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้กับผู้เรียนได้ ($M=4.80, S.D=0.45$) นอกจากนี้ครูผู้สอนสามารถออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ ที่บูรณาการเนื้อหา วิธีการจัดการเรียนรู้และเทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม ($M=4.60, S.D = 0.55$) ยิ่งไปกว่านั้นครูยังสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีเพื่อแก้ปัญหาในกระบวนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างสร้างสรรค์ ($M=4.40, S.D = 0.55$) ตามลำดับ

ด้านความรู้ทางเทคโนโลยีที่ผสมผสานกับวิธีจัดการเรียนรู้ (Technological Pedagogical Knowledge - TPK) โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ($M=4.53, S.D=0.52$) เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ครูผู้สอนสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) ได้ นอกจากนี้ ครูผู้สอนยังสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดึงดูดผู้เรียนโดยใช้เทคโนโลยี ($M=4.60, S.D=0.55$) ยิ่งไปกว่านั้น ครูผู้สอนยังสามารถจัดการทรัพยากรหรือสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($M=4.40, S.D=0.55$) ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดการให้ข้อมูลย้อนกลับร่วมกับบทเรียนร่วมกัน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูผู้สอน ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา

จากการศึกษาวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดการให้ข้อมูลย้อนกลับร่วมกับบทเรียนร่วมกันเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูผู้สอน ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M=4.53, S.D=0.62$) ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดการให้ข้อมูลย้อนกลับร่วมกับบทเรียนร่วมกันเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูผู้สอน ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา

รายการ	M	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. ผู้นิเทศมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่นิเทศ	4.67	0.52	มากที่สุด	1
2. ผู้นิเทศมีเทคนิคและวิธีการนิเทศที่เหมาะสม	4.67	0.52	มากที่สุด	1
3. ระยะเวลาในการนิเทศ	4.33	0.82	มาก	8
4. ผู้นิเทศมีการวางแผนการนิเทศอย่างเป็นระบบ	4.33	0.82	มาก	8
5. ผู้นิเทศเปิดโอกาสให้ผู้รับการนิเทศมีส่วนร่วม	4.67	0.52	มากที่สุด	1
6. ผู้นิเทศรับฟังความคิดเห็นของผู้รับการนิเทศ	4.50	0.55	มากที่สุด	6
7. ผู้นิเทศชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของการจัดการเรียนรู้	4.67	0.52	มากที่สุด	1
8. ผู้นิเทศให้ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขข้อบกพร่อง	4.33	0.82	มาก	8
9. ประโยชน์ที่ได้รับจากการนิเทศ	4.67	0.52	มากที่สุด	1
10. ผลการนิเทศสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน	4.50	0.84	มากที่สุด	6
รวม	4.53	0.62	มากที่สุด	

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดการให้ข้อมูลย้อนกลับร่วมกับบทเรียนร่วมกันเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูผู้สอนที่ ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (M=4.53,S.D=0.62) เมื่อพิจารณาในรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ผู้นิเทศมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่นิเทศ มีเทคนิคและวิธีการนิเทศที่เหมาะสม เปิดโอกาสให้ผู้รับการนิเทศมีส่วนร่วม ชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของการจัดการเรียนรู้ ชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของการจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการนิเทศ (M=4.67,S.D=0.52) รับฟังความคิดเห็นของผู้รับการนิเทศ ผลการนิเทศสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน (M=4.50,S.D=0.84) ผู้นิเทศมีการวางแผนการนิเทศอย่างเป็นระบบ และสามารถให้ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขข้อบกพร่อง (M=4.33,S.D=0.82) ตามลำดับ

3. ผลการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา

จากการศึกษาวิจัย พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งใช้แบบแผนการวิจัยเชิงวิจัยขั้นต้น (One - Shot Case Study) ร่วมกับรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูผู้สอน ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก (M=4.55, S.D= 0.21) ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน

ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	ป.1 N=5		ป.2 N=10		ป.3,4 N=10		ป.5 N=7		ป.6 N=4		รวม		ระดับ	ลำดับที่
	M	S.D.	M	S.D.	M	S.D.	M	S.D.	M	S.D.	M	S.D.		
1. ความคล่องแคล่ว (Fluency)	4.80	0.45	4.90	0.32	4.50	0.85	4.57	0.53	4.75	0.50	4.70	0.54	ดีมาก	1
2. ความเข้าใจง่าย (Comprehensibility)	4.60	0.55	4.80	0.42	4.60	0.70	4.71	0.49	4.50	0.58	4.64	0.54	ดีมาก	2
3. ปริมาณการสื่อสาร (Amount of communication)	4.40	0.89	4.40	0.70	4.20	0.79	4.29	0.95	4.50	1.00	4.36	0.83	ดี	4

ตารางที่ 3 ผลการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน (ต่อ)

ความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษ	ป.1 N=5		ป.2 N=10		ป.3,4 N=10		ป.5 N=7		ป.6 N=4		รวม		ระดับ	ลำดับ ที่
	M	S.D.	M	S.D.	M	S.D.	M	S.D.	M	S.D.	M	S.D.		
4. คุณภาพของการสื่อสาร (Quality of communication)	4.20	0.45	4.30	0.48	4.30	0.48	4.43	0.53	4.25	0.50	4.30	0.49	ดี	5
5. การแปลความหมาย (Interpretation)	4.60	0.55	4.50	0.53	4.40	0.52	4.14	0.69	4.75	0.50	4.48	0.57	ดี	3
คะแนนเฉลี่ย	4.80	0.45	4.58	0.54	4.40	0.67	4.43	0.65	4.55	0.60	4.55	0.21	ดีมาก	
ระดับ	ดีมาก		ดีมาก		ดี		ดี		ดีมาก					

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน หลังจากใช้รูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก (M=4.55, S.D= 0.21) เมื่อพิจารณาในรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ผู้เรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว (M=4.70, S.D=0.54) ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษที่เข้าใจง่าย (M=4.64, S.D=0.54) และภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนใช้สามารถแปลความหมายได้โดยง่าย (M=4.48, S.D= 0.57) ตามลำดับ

ด้านความคล่องแคล่ว ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดโดยภาพรวมอยู่ในระดับ ดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชั้น โดยเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า นักเรียนชั้น ป.2 สามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วมากที่สุด (M=4.90, S.D=0.32) รองลงมา คือ นักเรียนชั้น ป.1 (M=4.80, S.D=0.45) นักเรียนชั้น ป.6 (M=4.75, S.D=0.32) นักเรียนชั้น ป.5 (M=4.57, S.D=0.53) และนักเรียนชั้น ป.3-ป.4 (M=4.50, S.D=0.85) ตามลำดับ

ด้านความเข้าใจง่าย ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดโดยภาพรวมอยู่ในระดับ ดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชั้นโดยเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า นักเรียนชั้น ป.2 มีความสามารถใช้ภาษาอังกฤษที่เข้าใจง่ายมากที่สุด (M=4.80, S.D=0.42) รองลงมา คือ นักเรียนชั้น ป.5 (M=4.71, S.D=0.49) นักเรียนชั้น ป.1 และ ป.3-ป.4 (M=4.60, S.D=0.70) และนักเรียนชั้น ป.6 (M=4.50, S.D=0.58) ตามลำดับ

ด้านการแปลความหมาย ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดโดยภาพรวมอยู่ในระดับ ดี เมื่อพิจารณาเป็นรายชั้น โดยเรียงจากมากไปหาน้อยได้ พบว่า นักเรียนชั้น ป.6 ใช้ภาษาอังกฤษที่สามารถแปลความหมายได้โดยง่ายมากที่สุด (M=4.75, S.D=0.50) รองลงมา คือ นักเรียนชั้น ป.1 (M=4.60, S.D=0.55) นักเรียนชั้น ป.2 (M=4.50, S.D=0.53) นักเรียนชั้น ป.3-ป.4 (M=4.40, S.D=0.52) และนักเรียนชั้น ป.5 (M=4.14, S.D=0.69) ตามลำดับ

ด้านปริมาณการสื่อสาร ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดโดยภาพรวมอยู่ในระดับ ดี เมื่อพิจารณาเป็นรายชั้นโดยเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า นักเรียนชั้น ป.6 มีปริมาณการสื่อสารมากที่สุด (M=4.50, S.D=1.00) รองลงมา คือ นักเรียนชั้น ป.1 (M=4.40, S.D=0.89) และนักเรียนชั้น ป.2 (M=4.40, S.D=0.70) นักเรียนชั้น ป.5 (M=4.29, S.D=0.95) และนักเรียนชั้น ป.3-ป.4 (M=4.20, S.D=0.79) ตามลำดับ

ด้านคุณภาพของการสื่อสาร ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดโดยภาพรวมอยู่ในระดับ ดี เมื่อพิจารณาเป็นรายชั้น โดยเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า นักเรียนชั้น ป.5 สามารถสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษได้ดีที่สุด (M=4.43, S.D=0.32) รองลงมา คือ นักเรียนชั้น ป.2 และ นักเรียนชั้น ป.3 -ป.4 (M=4.30, S.D=0.48) นักเรียนชั้น ป.6 (M=4.25, S.D=0.50) นักเรียนชั้น ป.1 (M=4.20, S.D=0.45) ตามลำดับ

อภิปรายผล

ผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูผู้สอน ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา มีดังนี้

1. ผลประเมินสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูผู้สอน ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้วิจัยได้นำกระบวนการของแนวคิด TPACK ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่ตนเองมีความชำนาญ (CK) ความรู้ความสามารถในเรื่องของทฤษฎีและเทคนิคในการจัดการเรียนรู้ (PK) ความรู้ความสามารถในเรื่องของเทคโนโลยีและซอฟต์แวร์ต่าง ๆ (TK) ความรู้ความสามารถในการนำทฤษฎีและเทคนิคในการจัดการเรียนรู้ มาประยุกต์ใช้ในเนื้อหาวิชาที่ตนเองเชี่ยวชาญ (PCK) ความรู้ความสามารถในการนำเทคโนโลยีหรือซอฟต์แวร์ต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ในให้สอดคล้องกับทฤษฎีและเทคนิคในการจัดการเรียนรู้ (TPK) ความรู้ ความสามารถในการนำเนื้อหาวิชาที่ตนเองมีความเชี่ยวชาญไปประยุกต์ใช้ในสื่อการเรียนการสอน (TCK) และการบูรณาการความรู้ เทคโนโลยี เนื้อหา และทฤษฎีและเทคนิคในการจัดการเรียนรู้ (TPCK) มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินกิจกรรมของชุดฝึกอบรม ทั้งนี้เพื่อนำมาใช้เป็นฐานแนวคิดของการพัฒนาชุดฝึกอบรมให้มีประสิทธิภาพและสนับสนุนในส่วนของการนำเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนานิสิตครูให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการพัฒนาชุดฝึกอบรมที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ นริญจ โกลสเวช และวรรณิ แกมเกตุ (2558) ที่ได้พัฒนาโมเดลการวัดความรู้ด้านทักษะชีวิต และโมเดลการวัด TPCK ที่บูรณาการร่วมกับความรู้ด้านทักษะชีวิตของครูผู้สอน พบว่า โมเดลดังกล่าวมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ทำให้ผลการวิจัยนี้ได้สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับโมเดลการวัดความรู้ด้านทักษะชีวิต โมเดลการวัด TPCK และโมเดลการวัด TPCK ที่บูรณาการร่วมกับความรู้ ด้านทักษะชีวิตที่จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาครูผู้สอน โดยเครื่องมือวัดความรู้ ด้านทักษะชีวิตและคุณลักษณะตามกรอบความรู้ TPCK ที่บูรณาการร่วมกับความรู้ ด้านทักษะชีวิต ตามโมเดลการวัด ซึ่งมีคุณภาพเหมาะสม ทั้งด้านความตรงเชิงโครงสร้างและด้านความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน และสอดคล้องกับวรรณันท์ เหมนิธิ และมนตรี บุญเรืองเศษ (2560) ที่ได้พัฒนาแบบจำลองความรู้ ด้านเทคโนโลยีผนวกวิธีการสอนและเนื้อหา (TPCK) ในการประเมินศักยภาพความพร้อมของนักศึกษาชั้นปีที่ 5 ที่ผ่านการลงทะเบียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู พบว่า การออกแบบการเรียนการสอนของสถาบันที่ผลิตครูผู้สอนนั้น ควรมีการเชื่อมโยงความรู้ ด้านต่าง ๆ ภายใตกรอบ TPCK เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาผ่านเทคโนโลยีที่เหมาะสม

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดการให้ข้อมูลย้อนกลับร่วมกับบทเรียนร่วมกันเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูผู้สอน ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้นิเทศมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่นิเทศมีเทคนิคและวิธีการนิเทศที่เหมาะสม เปิดโอกาสให้ผู้รับการนิเทศมีส่วนร่วมชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของการจัดการเรียนรู้ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขข้อบกพร่องนอกจากนี้ ผู้นิเทศยังรับฟังความคิดเห็นของผู้รับการนิเทศ มีการวางแผนการนิเทศอย่างเป็นระบบยิ่งไปกว่านั้น ครูผู้สอนสามารถนำผลการนิเทศไปพัฒนาผู้เรียนได้อีกด้วย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูผู้สอน ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา ได้รับการให้ความรู้ในการจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ (Expert) และการให้คำแนะนำจากผู้นิเทศด้านภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้รับการนิเทศมีความรู้และความเข้าใจและทำให้เกิดการพัฒนาศักยภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้นิเทศที่มีความรู้ในด้านเนื้อหา (CK) สามารถช่วยครูพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับหลักไวยากรณ์ การออกเสียง และทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ ความเข้าใจใน วิธีการจัดการเรียนรู้ (PK) ทำให้ผู้นิเทศสามารถแนะนำกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม เช่น การใช้บทบาทสมมติ การอภิปราย หรือการฝึกสนทนาแบบโต้ตอบ ทั้งยังต้องมีความรู้ด้านเทคโนโลยี (TK) เพื่อสนับสนุนการใช้เครื่องมือดิจิทัลที่ช่วยฝึกฝนทักษะการพูด เช่น แอปพลิเคชันฝึกออกเสียงและแพลตฟอร์มออนไลน์ ผู้นิเทศที่เข้าใจความเชื่อมโยงระหว่างสามองค์ประกอบนี้สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีคุณภาพ ช่วยให้ครูผู้สอนสามารถปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ส่งผลให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนและพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น สุดท้ายนี้ การนิเทศที่มีความรู้ลึกซึ้งจะช่วยยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ และสร้างผลลัพธ์ที่ดี

ต่อความสามารถทางภาษาของผู้เรียนในระยะยาว สอดคล้องกับ Mishra P. & Koehler M.J (2006) ซึ่งกล่าวว่า รูปแบบ TPACK หรือ TPACK ต้องให้ความรู้แก่ครูผู้สอนเพื่อการบูรณาการไอซีทีที่จะมีประสิทธิภาพได้นั้น ครูผู้สอนจะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับ CK ความรู้ในเนื้อหาสาระแนวคิด หลักการ รวมทั้งเจตคติที่ดีของข้อมูลต่าง ๆ ที่จะเรียบเรียงพร้อมที่จะถ่ายทอดไปยังผู้เรียน ประการที่สองคือ PK ความรู้ ความสามารถและทักษะของการถ่ายทอดความรู้ด้านเนื้อหา รวมถึงการวัดผลประเมินผลในการจัดการเรียนการสอน ที่สามารถให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหานั้น ๆ ตามความเหมาะสมกับวัยวุฒิ คุณวุฒิของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพที่จะก่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดของผู้เรียน และสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นอาจเรียกได้ว่าวิธีการสอน เทคนิคการสอน ต่าง ๆ ที่ผู้สอนจะนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียนตามสภาพแวดล้อมการเรียนรู้และประการที่สาม คือ TK การที่ครูผู้สอนมีความรู้และสนใจที่จะนำเอาเทคโนโลยี สารสนเทศต่าง ๆ ด้านการศึกษามาประยุกต์ใช้หรือนำมาเป็นเครื่องมืออำนวยความสะดวกต่อการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหา ระดับการศึกษาของผู้เรียนและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ (TK) สอดคล้องกับ Pilgrim & Martinez (2015) ยังได้กล่าวเพิ่มเติมไว้เกี่ยวกับความรู้ที่ครูผู้สอนและผู้เรียนจะได้รับหลังจากการดำเนินการศึกษาวิจัยในเรื่องของเว็บความรู้และการบูรณาการเทคโนโลยีไปสู่ TPACK ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สอดคล้องกับงานวิจัย นัฏพร เกียรติบัณฑิต (2556) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของหลักสูตรผลิตครู ที่มีต่อความรู้ด้านการออกแบบการเรียนการสอน โดยมีการรับรู้ความสามารถแห่งตนและความรู้ตาม กรอบ TPACK ของนักศึกษาครูเป็นตัวแปรส่งผ่านแบบพหุมิติ ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของหลักสูตร รวมถึงวิเคราะห์ลักษณะการส่งผ่านอิทธิพลทางตรงของ หลักสูตรผลิตครูไปยังความรู้ด้านการออกแบบการเรียนการสอนอิทธิพลทางอ้อมที่มีการส่งผ่าน การรับรู้ความสามารถตามกรอบ TPACK ไปยังความรู้ด้านการออกแบบการเรียนการสอน โดยผู้วิจัยได้ เลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาครู จำนวน 517 คน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยคือแบบสอบถามวัด ความรู้ด้านการออกแบบการเรียนการสอน ซึ่งในการวิจัยพบว่า นักศึกษาครูมีความรู้ด้านการออกแบบการเรียนการสอนโดยมีการรับรู้ความสามารถตามกรอบ TPACK และความรู้และประสบการณ์จากหลักสูตรผลิตครูในระดับปานกลางถึงค่อนข้างสูง โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูล ได้อย่างชัดเจนจากการเก็บข้อมูล

3. ผลการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK เน้นให้ครูผู้สอนสามารถบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการจัดการเรียนรู้ เช่น แอปพลิเคชัน วิกิโอการสอน และ เกมสออนไลน์ เพื่อฝึกฝนความเข้าใจ การออกเสียงและการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ การใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นการโต้ตอบ เช่น การจำลองสถานการณ์หรือบทบาทสมมติ ช่วยให้นักเรียนมีโอกาสฝึกพูดในบริบทที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกและมั่นใจมากขึ้น เทคโนโลยียังช่วยให้ครูผู้สอนสามารถให้ข้อเสนอแนะเป็นรายบุคคลผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ ทำให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการพูดได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ การบูรณาการเนื้อหาวิชากับเทคโนโลยีช่วยให้การเรียนรู้มีความน่าสนใจและไม่น่าเบื่อ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่สนับสนุนด้วยเทคโนโลยีช่วยลดความกลัวในการพูดและเพิ่มแรงจูงใจในการฝึกฝน ท้ายที่สุดการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK จึงเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน สอดคล้องกับ Mishra P. & Koehler M.J (2006) กล่าวว่า การสร้างเครื่องมือทางเทคโนโลยีเพื่อสร้างสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ และช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหา การนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้เป็นเทคนิควิธีการในการจัดการเรียนรู้ ในเนื้อหานั้น ๆ การใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีไปช่วยอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างแนวปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ อยู่บนพื้นฐานความรู้ที่มีอยู่เดิมของผู้เรียนซึ่ง สอดคล้องกับ Shulman (1987) กล่าวว่าวัตถุประสงค์ของรูปแบบ TPACK ครูผู้สอนจะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับ CK ความรู้ในเนื้อหาสาระแนวคิด หลักการ รวมทั้งเจตคติที่ดีของข้อมูลต่าง ๆ ที่จะเรียบเรียงพร้อมที่จะถ่ายทอดไปยังผู้เรียน ประการที่สองคือ PK ความรู้ ความสามารถและทักษะของการถ่ายทอดความรู้ด้านเนื้อหา รวมถึงการวัดและผล ประเมินผลในการจัดการเรียนรู้ สามารถให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหานั้น ๆ ตามความเหมาะสมกับวัยวุฒิ คุณวุฒิ ของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพที่จะก่อให้เกิด ประสิทธิผลสูงสุดของผู้เรียน และสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นอาจเรียกได้ว่าวิธีการจัดการเรียนรู้ เทคนิคการจัดการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนจะนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียนตามสภาพแวดล้อม การเรียนรู้และประการที่สาม คือ TK การที่ครูผู้สอนมีความรู้และสนใจที่จะนำเอาเทคโนโลยี สารสนเทศ

ต่าง ๆ ด้านการศึกษามาประยุกต์ใช้หรือนำมาเป็นเครื่องมืออำนวนความสะดวกต่อการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหา ระดับการศึกษาของผู้เรียนและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ (TK) ซึ่งสอดคล้องกับ Murcia (2001) ได้อธิบายลักษณะกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไว้ว่า ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้คล่องแคล่วมีความถูกต้อง และสามารถสื่อความหมายกับผู้อื่นได้ โดยการจัดการเรียนรู้ ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์เสมือนจริง เช่นการแสดงบทบาทสมมติเรื่องการถามทางไปในสถานที่ต่าง ๆ โดยผู้เรียนรับผิดชอบต่อการเรียนและมีความกระตือรือร้นที่จะฝึกทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร และครูผู้สอนมีบทบาทในการอำนวนความสะดวกและแนะนำผู้เรียนเท่านั้นไม่ใช้การควบคุมการแสดงออกทางภาษาของผู้เรียน

องค์ความรู้ใหม่

ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการนิเทศที่ใช้แนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับสามารถเสริมสร้างสมรรถนะของครูผู้สอนในการจัดการเรียนรู้ตามกรอบ TPACK ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยครูสามารถบูรณาการเทคโนโลยีกับเนื้อหาและวิธีการจัดการเรียนรู้ ได้อย่างเหมาะสม ส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในการพูดภาษาอังกฤษในระดับสูงมาก ทั้งนี้เนื่องจากการใช้เทคโนโลยี เช่น แอปพลิเคชัน วิดีโอการจัดการเรียนรู้ และเกมออนไลน์ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถฝึกฝนทักษะการออกเสียง การสื่อสาร และความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น ขณะที่เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบโต้ตอบ เช่น บทบาทสมมติและการจำลองสถานการณ์ ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในบริบทที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง ทำให้เกิดความมั่นใจในการพูดมากขึ้น นอกจากนี้ เทคโนโลยียังช่วยให้ครูผู้สอนสามารถให้ข้อเสนอแนะรายบุคคลผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ ทำให้นักเรียนมีโอกาสดำเนินการพัฒนาทักษะการพูดได้อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพและสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนมากขึ้น ด้านความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อการนิเทศพบว่าอยู่ในระดับสูงสุด ครูผู้สอนได้รับประโยชน์จากการได้รับคำแนะนำจากผู้นิเทศที่มีความรู้ความเข้าใจทั้งในด้านเนื้อหา (CK) วิธีการจัดการเรียนรู้(PK) และเทคโนโลยี (TK) ซึ่งช่วยให้สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น การให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีคุณภาพช่วยให้ครูปรับปรุง การจัดการเรียนรู้ได้อย่างเป็นระบบ และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้และการเรียนรู้ของผู้เรียน งานวิจัยนี้สนับสนุนแนวคิดของ Mishra P. & Koehler M.J (2006) และ Shulman (1987) ที่ชี้ให้เห็นว่าครูผู้สอนต้องมีความรู้และทักษะในด้านเนื้อหา การจัดการเรียนรู้และเทคโนโลยี เพื่อให้สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยที่ชี้ว่าการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น ควรขยายผลการใช้แนวคิด TPACK ไปสู่การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูผู้สอนในระดับต่าง ๆ รวมถึงสนับสนุนให้มีการนิเทศที่มุ่งเน้นการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อช่วยให้ครูผู้สอนสามารถพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง อันจะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างยั่งยืน

สรุปผลการวิจัย

สมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูผู้สอน ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับ ดีมาก เนื่องจาก**ครูผู้สอน**สามารถบูรณาการความรู้ด้านเนื้อหา (CK), วิธีการจัดการเรียนรู้(PK) และเทคโนโลยี (TK) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปตามแนวทาง TPACK และสนับสนุนการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน ได้อย่างเหมาะสม ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดการให้ข้อมูลย้อนกลับร่วมกับบทเรียนร่วมกันเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครู ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา พบว่า อยู่ในระดับ มากที่สุด เนื่องจากการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ เช่น แอปพลิเคชัน วิดีโอ และเกมออนไลน์ ช่วยพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน การใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบโต้ตอบ เช่น บทบาทสมมติและสถานการณ์จำลอง ช่วยให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกและพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ผลการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการนิเทศในระดับ มากที่สุด โดยชื่นชมการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ชัดเจน การเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วม และการ

ให้คำแนะนำที่ช่วยพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้ การนิเทศที่เน้นการบูรณาการเนื้อหา เทคโนโลยี และวิธีการจัดการเรียนรู้ ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจของครูผู้สอน และนำไปสู่การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูผู้สอน ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้ สามารถพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษา หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำรูปแบบการนิเทศนี้ไปปรับใช้ในการพัฒนาผู้เรียนในรายวิชาอื่น ๆ อย่างต่อเนื่องเป็นรูปธรรม

1.2 จากผลการวิจัย พบว่า ในการใช้รูปแบบการนิเทศฯ ที่พัฒนาขึ้น ในการประเมินผลด้านความรู้ด้านเทคโนโลยีผสมผสานวิธีสอน (Technological Pedagogical Knowledge - TPK) อยู่ในระดับน้อยที่สุด ดังนั้น ควรดำเนินการตามลำดับขั้นตอนและควรศึกษาตามกรอบแนวคิดความรู้ในเนื้อหาศาสตร์การจัดการเรียนรู้และเทคโนโลยี (TPACK) เพื่อสามารถจัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาเฉพาะ

1.3 จากผลการวิจัย พบว่า ผลการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน อยู่ในระดับมากที่สุด แต่ด้านคุณภาพของการสื่อสาร อยู่ในลำดับสุดท้าย ดังนั้นควรเพิ่มหรือใช้ แอปพลิเคชัน ที่เกี่ยวข้องกับออกเสียงและการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น

1.4 จากผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดการให้ข้อมูลย้อนกลับ ร่วมกับบทเรียนร่วมกันเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูผู้สอน ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา อยู่ในระดับมาก แต่ในด้านระยะเวลาในการนิเทศ ด้านผู้นิเทศมีการวางแผนการนิเทศอย่างเป็นระบบ และด้านผู้นิเทศให้ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขข้อบกพร่อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากลำดับสุดท้าย ดังนั้นในการจัดการนิเทศควรเพิ่มระยะเวลาในการนิเทศมากขึ้น และเพิ่มช่วงระยะของการนิเทศในแต่ละครั้งไม่ให้เกิดการกระชั้นชิดมากเกินไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูผู้สอน ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาโดยเปรียบเทียบ สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด รูปแบบการนิเทศที่หลากหลายวิธีที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา

2.2 เปลี่ยนบทบาทของครูผู้สอนจากการจัดการเรียนรู้มาเป็น “การโค้ช” เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ศักยภาพในการเรียนสูงสุด

เอกสารอ้างอิง

- เชมจิรา คำหงษา, พระมหาอภิพงศ์ ภูริวฑฒโน (คำหงษา), พระมหาโยธิน มหาวิโร (มาศสุข), พระสิทธิชัย คมภีโร (รินฤทธิ) และ พระมหาเมธี จันทวิโส (ไวยวัฒน์). (2566). บทบาทครูสังคัมศึกษากับการเรียนรู้เชิงรุกในศตวรรษที่ 21. *วารสารพุทธสังคัมวิทยาปริทรรศน์*, 8(1), 188–203.
- ชาธิณี ตรีวิธัญญ. (2560). การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพด้วยการพัฒนาบทเรียนร่วมกัน: แนวคิดและแนวทางสู่ความสำเร็จ. *วารสารครุศาสตร์*, 45(1), 299–319.
- นริญจ์ โกศลเวช และ วรณิ แกมเกตุ. (2558). การศึกษาการรับรู้เรื่องทักษะชีวิตและสภาพการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะชีวิตของครู. *An Online Journal of Education*, 10(4), 392–404.

- นัฐพร เกียรติบัณฑิตกุล. (2556). ผลของหลักสูตรผลิตครูที่มีต่อความรู้ด้านการออกแบบการเรียนรู้การสอนโดยมีการรับรู้ความสามารถแห่งตนและความรู้ตามกรอบที่แพคของนักศึกษาครูเป็นตัวแปรส่งผ่าน : โมเดลพหุตัวแปรส่งผ่าน. (ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2558). วิจัยวิจัยทางศึกษา. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วรदानันท์ เหมนิธิ และ มนตรี บุญเรืองเศษ. (2560). การพัฒนาแบบจำลองความรู้ด้านเทคโนโลยีผนวกวิธีสอนและเนื้อหา (TPACK) ในการประเมินศักยภาพความพร้อมของนักศึกษาฝึกสอนสายช่างอุตสาหกรรม (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ศุภวรรณ สัจจิตกุล. (2560). การพัฒนารูปแบบการนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตครู. วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 11(2), 117–192.
- สายสุดา ปันตระกูล, กาญจนา เผือกคง และ ปริศนา มัชฌิมา. (2557). การศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอนระดับอนุบาลในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. วารสารสมาคมนักวิจัย, 19(2), 81–91.
- แสงสุรีย์ ทองขาว, พระมหาโยธิน มหาวิโร (มาศสุข), พระปลัดไพโรจน์ อดุล (สมหมาย), สงคราม จันทร์ทาศิริ และ วิชิต นาชัยสินธ์. (2566). บทบาทครูไทยกับเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการศึกษา. วารสารพุทธสังคมวิทยาปริทรรศน์, 8(2), 130–144.
- Hattie, J., & Timperley, H. (2007). *The power of feedback*. *Review of Educational Research*, 77, 81–112.
- Mishra, P., & Koehler, M. J. (2006). Technological pedagogical content knowledge: A framework for teacher knowledge. *Teachers College Record*, 108(6), 1017–1054.
- Murcia, M. (2001). *Teaching English as a second or foreign language*. (3rd ed.). Massachusetts: Heinle & Heinle Publisher.
- Pilgrim, J., & Martinez, E. (2015). Web literacy and technology integration: Moving beyond TPACK with student-centered instruction. *Journal of Literacy and Technology*, 16(2), 121–153.
- Shulman, L. S. (1987). Knowledge and teaching: Foundations of the new reform. *Harvard Educational Review*, 57, 1–22.